

آغاز روند رسمی انتخاب دبیرکل جدید سازمان ملل

رؤسای شورای امنیت و مجمع عمومی سازمان ملل با صدور نامهای مشترک، روند رسمی نامزدی برای انتخاب دبیرکل جدید را آغاز کردند؛ روندی که بر ضرورت توجه به برابری جنسیتی و تنوع منطقه‌ای تأکید دارد و قرار است جانشین «آنتونیو گوترش» در سال ۲۰۲۷ مشخص شود. روند انتخاب دبیرکل بعدی سازمان ملل متحد با صدور نامهای مشترک از سوی رؤسای شورای امنیت و مجمع عمومی و دعوت از کشورهای عضو برای معرفی نامزدهای خود و تشریح مراحل پیش‌رو، روز گذشته رسماً آغاز شد. در این نامه آمده است: «با ابراز تأسف از اینکه تاکنون هیچ زنی این سمت را بر عهده نداشته و با باور به ضرورت تضمین فرصت‌های برابر برای زنان و مردان در دستیابی به مناصب عالی تصمیم‌گیری، از کشورهای عضو خواسته می‌شود با جدیت نامزدی زنان را مورد توجه قرار دهند». آنها همچنین نوشتند: «ما بر اهمیت تنوع منطقه‌ای در انتخاب دبیرکل تأکید می‌کنیم». جانشین «آنتونیو گوترش» دبیرکل کنونی سسال آینده انتخاب خواهد شد تا از یکم ژانویه ۲۰۲۷ دوره ۵ ساله خود را آغاز کند. بر اساس ماده ۹۷ منشور ملل متحد، دبیرکل توسط مجمع عمومی و بر اساس توصیه شورای امنیت منصوب می‌شود. نامزدهایی که تاکنون رسماً وارد رقابت شده‌اند شامل «میشل پاچله» رئیس‌جمهور پیشین شیلی، «ریکا گرینسپن» معاون پیشین رئیس‌جمهور کاستاریکا و «رافائل گروسی» دیپلمات آرژانتینی و مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی هستند.

■ ■ ■

پروفسور مرشایم:

آینده تاریکی در انتظار اروپاست

نظریه‌پرداز بزرگ آمریکایی در جستجوچه برگزاری مذاکرات صلح اوکراین، تأکید کرد حتی پایان چنین جنگی هم نمی‌تواندوضعیت اروپا در جهان بهبودبخشد. پروفسور «جان مرشایم» معتقد است ۲ مساله «تغییر در توازن قدرت جهانی» و «همچنین «جنگ اوکراین» موجب تضعیف اروپا شده است. وی ادامه داد: با ظهور چین و حرکت جهان از تک‌قطبی به چندقطبی، آمریکا مجبور شده تمرکز استراتژیک خود را به آسیا منتقل کند در این شرایط، اروپا دیگر اولویت اصلی آمریکا نیست. قاره سبز دهه‌ها به حضور نظامی واشنگتن وابسته بوده است. استاد علوم سیاسی به تأثیر جنگ اوکراین بر جایگاه اروپا هم اشاره کرد و گفت این جنگ باعث تخریب روابط میان آمریکا و اروپا شده است. مرشایم معتقد است دولت ترامپ تمایل دارد جنگ را سریع تمام کند و تمرکز را به آسیا منتقل کند. در حالی که اروپا اصلاً حاضر به مصالحه با روسیه نیست. به نظر وی، اروپایی‌ها دچار نوعی «توهم سیاسی» هستند و هنوز نپذیرفته‌اند قدرت جهانی آمریکا در حال کاهش است و روسیه هم دیگر در موقعیت ضعف مطلق نیست. مرشایم تأکید کرد از دید روسیه، مساله اوکراین یک موضوع وجودی (Existential) است، نه صرفاً سرزمینی. یعنی روس‌ها فکر می‌کنند عضویت اوکراین در ناتو و پیوستن آن به غرب، تهدیدی مستقیم برای بقای روسیه است. به همین دلیل، هرگز کوتاه نخواهند آمد. وی در ادامه به سخنرانی اخیر خود در پارلمان اروپا اشاره و تأکید کرد آینده تیرامی در انتظار اروپا است. او معتقد است هیچ‌وقت توافق صلح واقعی بین اوکراین، اروپا و آمریکا حاصل نخواهد شد و روابط اروپا و روسیه برای آینده قابل پیش‌بینی، «بسیار سمی» باقی می‌ماند او تأکید کرد نتیجه‌ا از نظر ژئوپلیتیک، آینده اروپا بسیار تاریک است.

■ ■ ■

یونینفل:

ارتش اسرائیل مانع استقرار ارتش لبنان در جنوب می‌شود

سخت‌گونی تیرهای یونینفل با تأکید بر پایدنی این نیروها به ماموریت خود در جنوب لبنان، اذعان کرد نفض‌های رژیم صهیونیستی بر آزادی عمل ارتش لبنان تأثیری می‌گذارد. «کندیس آردل» سخنگوی نیروهای یونینفل در مصاحبه با شبکه خبری «المیادین» تأکید کرد: حضور نیروهای اسرائیلی در جنوب لبنان یک نقض جدی محسوب شده و مانع استقرار ارتش لبنان در منطقه می‌شود. این امر همچنین مانعی در رفت‌وآمدها و حرکت آزادانه در منطقه جنوب است. سخنگوی نیروهای یونینفل اظهار کرد: اسرائیل سال‌هاست دارد دیوار را روی خط آبی می‌سازد و این به منزله نقض قطعنامه شماره ۱۷۰۱ شورای امنیت است. آردل همچنین تأکید کرد: همکاری با ارتش لبنان همیشه قوی بوده و به صورت روزانه ادامه دارد. نیروهای حافظ صلح از خطرناک آگاه بوده و به انجام ماموریت و وظایف محوله خود متعهد هستند. در همین رابطه «دیوانو آیانبار» رئیس هیات فرمانده کل نیروهای یونینفل اظهار کرد: یونینفل به تعهدات خود در حمایت از ارتش لبنان ادامه می‌دهد. ارتش لبنان شریک ما در تقویت ثبات در جنوب است.

■ ■ ■

برنامه رئیس‌جمهور آرژانتین برای افتتاح سفارت در قدس اشغالی

وزیر خارجه رژیم صهیونیستی با رئیس‌جمهور آرژانتین که به «رامپ آرژانتین» معروف است، دیدار کرد. «کندعون سحر» در دیدار با «خاویر میلی» درباره سفر برنامه‌ریزی‌شده میلی به اراضی اشغالی در سال ۲۰۲۶ برای افتتاح سفارت آرژانتین در قدس اشغالی گفت‌وگو کرد. طبق گزارش شبکه آی ۲۴ اسرائیل، سحر روز سه‌شنبه با خاویر میلی در کاخ ریاست جمهوری بوئنوس آیرس دیدار کرد. این دیدار با گفت‌وگوی خصوصی آغاز شد و سپس با حضور مقامات ارشد هر دو طرف ادامه یافت. در آغاز جلسه رودرو، سحر دعای سنتی یهودی شهچیانو را به افتخار پیروزی میلی در انتخاب‌های خاندان میلی که آشکارا از صهیونیسم تمجید می‌کند، در طول دعای خیر، کیپا (کلاه یهودی) در سر گذاشت. سحر در ادامه به رئیس‌جمهور آرژانتین گفت به قدرت رسیدن او «معجزه‌ای برای آرژانتین و معجزه‌ای برای قوم یهود» بوده است.

شهروندان سوری در چندروز گذشته بزرگ‌ترین اعتراضات پس از بشار اسد را رقم زدند

سوریه آبستن تغییر

ساحل سوریه و بخش‌های علوی‌نشین است و از طرف دیگر نشانه‌ای از واکنش به فشارهای اقتصادی و افزایش نارضایتی از نحوه برخورد دولت جولانی و شرایط سخت زندگی در مناطق مختلف سوریه، چون اعتراضات خیلی زود از مناطق علوی‌نشین به دیگر مناطق سوریه نیز کشیده شد و نشان داد نه فقط علویان، بلکه اقوام مختلف سوری، این روزها شرایط سختی را در حاکمیت زیر سلطه جولانی تجربه می‌کنند.

به گفته منابع آگاه، این اعتراضات بزرگ‌ترین تظاهرات از نوع خود از زمان سقوط حکومت بشار اسد به شمار می‌رود و نمی‌توان این اعتراضات را صرفاً به علوی‌ها محدود دانست، بلکه سایر شهروندان سوری نیز تلاش داشته‌اند به اعتراضات ضدجولانی بپیوندند. علاوه بر لاذقیه، این اعتراضات در شهرهای حمص، طرطوس، حما، جبله و حلب نیز دنبال شده است و مردم در این شهرها طی چند روز گذشته به خیابان آمدند تا به سیاست‌های طایف‌های و ربودن شهروندان توسط نیروهای تروریست حاکم اعتراض کنند. البته اعتراضات فقط در شهرهای بزرگ سوریه نبوده، بلکه در روستاها هم مردم معترض علیه حکومت خودخوانده جولانی تجمع کردند.

بر اساس گزارش دویچه‌وله، بخشی از معترضان نیز با برگزاری اعتراضی در میدان الازهری در مرکز لاذقیه، شعار می‌دادند: «مردم سوریه یکی هستند... گوش کنید ای جهانی... مردم علوی زانو نخواهند زد». در واقع هر چند عمده اعتراضات برگزارشده در سوریه طی چند روز گذشته از سوی اقوام علوی این کشور بوده اما روز چهارشنبه علاوه بر علویان، دروزی‌ها نیز دست به تظاهرات زدند. به گفته منابع میدانی، تظاهرات و تحصن دروزی‌ها در سویدا در حمایت از اعتراضات علوی‌ها بر گزار شد و آنها نیز تلاش داشتند در اعتراضات ضدجولانی با علویان همراه شوند.

روز چهارشنبه همچنین نیروهای تحریرالاشام وابسته به جولانی با پرسه زدن در سطح شهر لاذقیه، تلاش کردند از ازدحام ساکنان معترض بکاهد و آنها را بترسانند. همچنین نیروهای تحریر شام با بستن جاده‌ها طی روزهای سه‌شنبه و چهارشنبه تلاش کردند از پیوستن مردم روستاهای اطراف به اعتراضات ضدحکومتی جلوگیری کنند. در محله الزهرا در حمص نیز نیروهای امنیتی حکومت جولانی با تیراندازی به سمت ساکنان مانع بر گراری تظاهرات مسالمت‌آمیز مردمی در این شهر شدند.

منابع خبری می‌گویند تظاهرات در شهر بانیاس هم گسترده بوده و نیروهای جولانی در منطقه جبله به سمت تجمع‌کنندگان تیراندازی کردند. در همین حال،

«دیده‌بان حقوق بشر سوریه» گزارش داد صدها نیروی دولت موقت این کشور به محل تجمع تظاهرات‌کنندگان در مناطق مختلف رفته و درگیری‌هایی خشونت‌بار رخ داده است.

در ریف حما نیز شهروندان سوری تظاهرات کرده و علیه دولت جولانی شعار سر دادند. در میدان اصلی شهر طرطوس هم تظاهرات گسترده بر گزار شد.

همزمان با این اعتراضات، یک شهروند سوری با انتشار تصاویری از خود با انتقاد از دولت جولانی گفت: کسانی که مخالفان خود را متهم به مزدوری برای آمریکا می‌کردند، حالا از حکومت جولانی دفاع می‌کنند که در آغوش آمریکا افتاده، اگر چیزی هم بگویم دهان‌مان را به زور می‌بندند.

■ **معترضان چه می‌خواهند؟**

معترضان سوری در اعتراضات اخیر خود شعارهایی مبنی بر پایان فساد، پایان دادن به تسلط نیروهای امنیتی تروریست و بهبود شرایط زندگی سر دادند. آنها همچنین خواستار آزادی بازداشت‌شدگان و پایان دادن به «تحریک فرقه‌ای» شدند. معترضان تحریکات فرقه‌ای و قبیله‌ای از سوی حاکمان شورشی دمشق را عامل به ورشختگی اجتماعی و بی‌ثباتی سوریه عنوان کردند و خواستار پایان دادن به رفتارهای تفرقه‌افکنانه دولت جولانی شدند.

بر اساس تصاویری که از این اعتراضات منتشر شده، در جریان تجمعات مسالمت‌آمیز عده‌ای از زنان علوی در لاذقیه شعار می‌دادند: «ما فرزندان‌مان را می‌خواهیم، آیا این خواسته زیادی است؟» علوی‌ها همچنین شعار دادند هیچ‌گاه زیر بار ذلت نخواهیم رفت.

موا، ۲۵ ساله که در تظاهرات لاذقیه شرکت داشت به خبرگزاری فرانسه گفت: «ما خواستار آزادی و امنیت و پایان دادن به کشتار و آدم‌ربایی هستیم. قتلی که در حمص اتفاق افتاد، کاملاً غیرقابل قبول است». جومانا، وکیل ۵۸ ساله نیز که در اعتراضات لاذقیه حضور داشت، به بی‌بی‌سی گفت: «ما یک ملت متحد هستیم. ما می‌خواهیم گروه‌های مسلح منطقه را ترک کنند، عدالت درباره قاتلان شهدای ما اجرا شود و زندانیان ما آزاد شوند، چون زندانیان ما هیچ گناهی ندارند».

■ **سردش‌های داعشی**

شود سرکوب‌ها در اعتراضات اخیر سوریه بسیار شدید و غیرانسانی بوده و این سرکوب‌ها و خشونت از سوی نیروهای جولانی با انتقادات زیادی همراه شده است. در همین ارتباط ابومحمد جولانی که این روزها به نام احمدالشرع قدرت را در دمشق در اختیار دارد، روز گذشته در واکنش به انتقادات علیه سرکوب

معترضان پشت تریبون خبری آمد و در تلاش برای سرپوش گذاشتن بر جنایات نیروهای تحت امر خود مدعی شد بازماندگان رژیم سرنگون‌شده اسد در تلاشند سوریه را به جنگ داخلی بکشانند. جولانی ادعا کرد: کشور ما پس از سال‌ها سختی به آزادی(!) رسید اما امروز با تهدیدی جدید روبه‌رو است و اتفاقات اخیر در مناطق ساحل روشن‌ترین نمونه تلاش برای برهم زدن ثبات کشور است. جالب آن است که جولانی حتی در فرار به جلو برای تیرنه نیروهای سرکوبگر خود دست به داستان‌پردازی زد و ادعا کرد نیروهای امنیتی برای حفظ آرامش عمومی اعزام شدند اما مورد حمله قرار گرفتند و قربانی شدند و عاملان جنایت اخیر همان کسانی‌اند که سال‌ها جنایات فاجعه‌بار علیه ملت سوریه مرتکب شدند.

این در حالی که صدها فیلم و تصویر از سوریه طی چند روز گذشته وجود دارد که در آن نیروهای تحریر شام به فرماندهی جولانی دست به تخریب مغازه‌ها، خودروها و دیگر اموال متعلق به علوی‌ها می‌زنند. همزمان روز گذشته تصاویری منتشر شد که در آن طرفداران تحریر شام به خیابان‌ها آمده و شعار می‌دادند: حمص برای ماست نه شما، علوی‌ها! آمده‌ایم شما را بکشیم، از سوی دیگر نیروهای جولانی با هدف تحریک علویان تلاش کردند مجسمه شیخ «صالح علی» رهبر تاریخی علویان سوری که بزرگ‌ترین قیام‌ها علیه قیمومت فرانسه بر سوریه و لبنان را ترتیب داده بود، سرنگون کنند.

نیروهای امنیتی سوریه همچنین در جریان اعتراضات در اقدامی وحشیانه تلاش کردند با ماشین از روی معترضان رد شوند. در برخی گزارش‌ها نیز گفته شده است نیروهای تحریر شام از هرج و مرج سواستفاده و به دختران معترض تجاوز کردند. بر اساس گزارش منابع سوری، برخی نیروهای وابسته به جولانی همزمان با اعتراضات اخیر در سوریه، زندان سویدا و خانه‌های غیرنظامیان دروزی را که در اعتراضات با علویان همصدا شده بودند، هدف تیراندازی قرار دادند. از زمان سرنگونی حکومت بشار اسد در سال گذشته، هزاران سوری که به طور عمده از فرقه علوی بوده‌اند، از سوی نیروهای حکومت دمشق کشته شده‌اند و سازمان ملل متحد نیز سرکوب علویان سوری در اعتراضات سال گذشته را «قتل‌عام فراقدمی» توصیف کرده است. با این‌حال به نظر می‌رسد سیاست‌های قومی - قبیله‌ای دولت جولانی در سوریه نمی‌تواند آینده باثباتی برای آن کشور به همراه داشته باشد و با ادامه روند فعلی در سوریه، این کشور در آینده نزدیک آبستن ناآرامی‌ها و بی‌ثباتی‌های بیشتری خواهد بود.

نیروهای نظامی آمریکا مستقر در این کشور، به جمعیت بحرین، یک نسبت حیرت‌انگیز و حتی مضحک است. کویت نیز میزان یکی از بزرگ‌ترین پایگاه‌های آمریکا در منطقه است و اگر تعداد نیروهای آن را نسبت به جمعیت کویت بسنجید، تصویر هولناک‌تر می‌شود. این کشورها عملاً در وضعیتی بدتر از ژاپن اشغالی پس از جنگ دوم جهانی به سر می‌برند.

امنیت مستقل فقطط برای محور مقاومت معنا دارد. باقی دولت‌های منطقه – آنهایی که از دل توافق سایکس/ پیکو بیرون آمدند- تعریف امنیت را از آمریکا و اسرائیل آموخته‌اند و به این مدل خو گرفته‌اند. غربی‌های اروپایی مثل فرانسه و انگلیس هم در این پرورده بیشتر نقش همراه را دارند، تا در حد توان‌شان سهمی از سفره ببرند. اما این ترورها و چنین اقداماتی نه هژمونی تازه‌ای برای اسرائیل می‌سازد و نه معادلات منطقه را دگرگون می‌کند. برخی می‌گویند رژیم می‌خواهد با این ترورها هژمونی خود را تثبیت کند، در حالی که چه با این ترورها و چه بدون آن، تأثیری بر کشورهای تابع نظم آمریکایی – اسرائیلی ندارد. اینها همان کشورهایانی‌اند که سال‌هاست اراده‌شان را در چکمه‌های سیاست خارجی آمریکا جا گذاشته‌اند. ادامه مسیر نیز همین است و این ترورها تغییر بنیادین در ساختار بازی ایجاد نمی‌کنند.

همچنین ادامه این بحث، ما را دوباره به همان نقطه آشنا می‌رساند. بازگیران واقعی امنیت در منطقه، همان‌هایی‌اند که هزینه استقلال را می‌پردازند، نه آنهایی که امنیت را از بیرون اجاره می‌کنند.

ترورها حزب‌الله را قوی‌تر می‌کند

ناشناخته‌بود تا زمانی که تبدیل شد به کابوس راهبردی آن. باز هم این چرخه ادامه پیدا خواهد کرد.

اسرائیل امروز مثل بچه‌ای است که شمشیر در دستش گذاشته‌اند و دست بقیه را بسته‌اند. هر ضربه‌ای می‌زند، همان لحظه اعلام پیروزی می‌کند. هیچ رسانه مطالبه‌گری ندارد که از او بپرسد این ضربه چه هزینه‌ای داشت؟ هیچ نیروی مهارکننده‌ای بالای سرش نیست که بگوید «بالغ نشو، این مسیر تو را نابود می‌کند». در چنین وضعیت بی‌تعادلی، طبیعی است سیاست خارجی‌اش به یک روند تکراری و غیرعقلانی تبدیل شود.

۵- درباره پاسخ مقاومت، تصمیم‌گیری کاملاً در اختیار خود مقاومت است. نیرویی که ۴ دهه تجربه پشت سر دارد، دیگر در مرحله نوابوگی نیست، به بلوغ رسیده و دهه‌ها تجربه مشابه و حتی سخت‌تر از وضعیت فعلی را از سر گذرانده است. چنین نیروی پخته‌ای خوب می‌داند چه زمانی باید واکنش نشان دهد: همین امروز، ۲ ماه دیگر، ۲ سال دیگر یا از مسیری غیرمستقیم. این تشخیص با خود حزب‌الله است و تجربه تاریخی هم نشان داده معمولاً تشخیص‌هایش دقیق و مؤثر بوده؛ ممکن است اشتباهاتی هم داشته باشد اما در مجموع بهترین ارزیابی‌ای از سوی خود این جریان انجام می‌شود.

۶- درباره «امنیت منطقه»، این واژه بیشتر شبیه یک تعارف سیاسی یا حتی شوخی است. چه کسی در منطقه واقعا دنبال امنیت مستقل است؟

عربستان نمونه روشنی است. رئیس‌جمهور آمریکا هر چند ماه یک بار تحقیر تازه‌ای تشارش می‌کند و باز هم باید هزینه بپردازد. بحرین اساساً در اشغال آمریکاست. نسبت

دارد. شهید طباطبایی هم از نیروهای نسل قدیمی‌تر بود؛ نه از همین فرماندهان جوان تازه‌ظهور.

اسرائیل سال‌ها بود دنبالش بود. ۲ بار برای ترورش اقدام کرد و بار سوم موفق شد اما تصور اسرائیل همیشه کودکانه بوده؛ مدل یک چپه لوس. فکر می‌کند اگر در لبنان ۲۰ فرمانده را بزند، حزب‌الله فرومی‌ریزد. همین تفکر را در ایران در جنگ ۱۲ روزه هم پیاده کرد؛ تصور اینکه با حذف چند فرمانده ارشد، نظام از هم می‌پاشد اما نتیجه چه شد؟ هیچ فروپاشی‌ای رخ نداد و اسرائیل با ضربه‌ای روبه‌رو شد که از زمان تأسیسش سابقه نداشت: شلیک صدها موشک بالستیک از سوی یک کشور غیرمجاور.

کدام سیستم عاقل چنین ریسکی را برای ترور چند فرمانده می‌پذیرد؟ هیچ جا! اما اسرائیل این کار را می‌کند، چون کسی بازخواستش نمی‌کند. آمریکا پول مفت می‌دهد، سلاح نامحدود تزریق می‌کند و در منطقه نیز قدرتی نیست که برای اسرائیل هزینه سنگین ایجاد کند. همین معادله است که رفتار اسرائیل را به یک چرخه تکراری و بی‌فکر تبدیل کرده؛ همان الگویی که با حماس تکرار کرد و حالا هم با حزب‌الله و ایران می‌خواهد انجام دهد، بدون اینکه بفهمد ماهیت این جریان‌های اسلامی با نمونه‌ای چون فتح متفاوت است.

حزب‌الله و حماس، فتح نیستند، ساختار، ایدئولوژی، سازماندهی، حمایت اجتماعی و پشتوانه منطقه‌ای‌شان با آنها قابل مقایسه نیست. نسل‌های جدید فرماندهان حزب‌الله پدیده‌هایی‌اند که اسرائیل آنها را نمی‌شناسد. همان‌طور که نسل شهید عماد مغنیه برای اسرائیل

ادامه از صفحه اول

بحث تشویق یا نهی، بیشتر بازی با کلمات است؛ یا از سر بی‌اطلاعی، یا ناشی از تکرار ادبیات رسانه‌ای رایج. واقعیت این است که در مواجهه با مسائل غرب آسیا هر جا آمریکا کم بیاورد، اسرائیل وارد می‌شود و هر جا اسرائیل زمینگیر شود، آمریکا جای آن را پر می‌کند. ۴- درباره آتش‌بس هم باید گفت تصمیم به دادن زمان، از ابتدا اشتباه آن رژیم بود.

اگر آمریکا و اسرائیل قصد داشتند اوضاع را یکسره کنند، نباید فرصت تنفس می‌دادند. این زمان در هر شرایطی به نفع محور مقاومت است. شاید آمریکایی‌ها و اسرائیلی‌ها اگر روزی حقیقت را بگویند، اعتراف کنند خودشان هم نیاز به بازسازی داشتند اما معمولاً این اعتراف را ۲۰ یا ۳۰ سال بعد، در بازگویی تاریخ انجام می‌دهند؛ زمانی که دیگر هزینه‌ای برای‌شان ندارد.

اما این فاصله زمانی، عملاً فرصتی طلایی بود برای حزب‌الله. مقاومت در آن مدت ساختارهای خود را بازسازی کرد و اکنون وارد مرحله «تثبیت» شده است. منابع اسرائیلی و غربی هم تویحاً و حتی به صراحت تأیید می‌کنند حزب‌الله امروز به وضعیت پیش از جنگ ۶۶ روزه ۲۰۲۴ بازگشته و آمادگی کامل دارد. درست است چند فرمانده‌اش شهید شده‌اند اما فرماندهان جوان و ورزیده جایگزین شده‌اند؛ افرادی که اسرائیل نه نام‌شان را می‌داند، نه چهره‌شان را می‌شناسد و نه از استعدادهای‌شان اطلاع

وقوع یک قتل عجیب در شهر حمص سوریه، جرقه دور جدیدی از اعتراضات را در سراسر این کشور زده است. این قتل عجیب پس از آن لو رفت که جسد یک زن و مرد

در خانه‌شان در شهر زیدل، نزدیک حمص (مرکز سوریه) پیدا شد. به گفته پلیس، جسد زن سوزانده شده بود و تصاویر فرقه‌ای و شعارهای قومیتی روی دیوار محل حادثه نصب شده بود.

پس از این حادثه، محله‌های سنی‌نشین و علوی‌نشین حمص با اتهام‌زنی متقابل آشفته شدند و این آشفتنگی به به برگزاری تظاهرات با فراخوان شیخ «غزال غزال» رهبر علویان سوریه در مرکز لاذقیه و در حمایت از علویان حمص منجر شد.

معترضان در حمص و لاذقیه نسبت به سرکوب علویان توسط عوامل حکومت جولانی اعتراض داشتند. روز دوشنبه نیز شورای اعلای علویان سوریه با انتشار بیانیه‌ای اعلام کرد شورشیان سوری پس از به قدرت رسیدن، سیاست سرکوب علویان را در دستور کار خود قرار داده‌اند و هزاران نفر از این قوم را به کام مرگ کشانده‌اند. شورای اعلای علویان سوریه همچنین خطاب به عوامل حکومت جولانی هشدار داد و به آنها گفت سلاح شما، خون ما را مباح کرده و ما را می‌کشد ولی خون‌های ما شعله‌ورتر خواهد شد.

این بیانیه با امضای شیخ غزال غزال، رئیس «شورای اعلای علویان در سوریه و خارج از کشور» منتشر شد و شیخ نیز با انتشار ویدئویی «تبدیل سوریه به عرصه‌ای برای تسویه‌حساب‌های فرقه‌ای» را محکوم کرد و خواستار پاسخ حکومت دمشق به خواسته‌های مردم شد. پس از این بیانیه، اعتراضات گسترده در مناطق ساحلی و علوی‌نشین سوریه از روز سه‌شنبه بویژه از شهر ساحلی لاذقیه آغاز شد. این اعتراضات خیلی زود به دیگر مناطق سوریه نیز کشیده شد و نیروهای جولانی با خشونت تمام در پی سرکوب و خاموش کردن صدای معترضان برآمدند. گزارش‌های متعددی از تیراندازی مستقیم به سمت مردم معترض از سوی نیروهای جولانی منتشر شده و کشته شدن چند نفر از شهروندان سوری در این دور از اعتراضات نیز تأیید شده است.

■ **اعتراضات؛ نه فقط علوی، بلکه فراقومیتی**

اعتراضات بزرگ چند روز گذشته در سوریه که با پایکوت و سکوت خبری از سوی رسانه‌های وابسته به عربستان، ترکیه و قطر همراه بوده، از یک طرف نشان‌دهنده ناآرامی‌های اجتماعی فزاینده در منطقه

بحث تشویق یا نهی، بیشتر بازی با کلمات است؛ یا از سر بی‌اطلاعی، یا ناشی از تکرار ادبیات رسانه‌ای رایج. واقعیت این است که در مواجهه با مسائل غرب آسیا هر جا آمریکا کم بیاورد، اسرائیل وارد می‌شود و هر جا اسرائیل زمینگیر شود، آمریکا جای آن را پر می‌کند. ۴- درباره آتش‌بس هم باید گفت تصمیم به دادن زمان، از ابتدا اشتباه آن رژیم بود.

اگر آمریکا و اسرائیل قصد داشتند اوضاع را یکسره کنند، نباید فرصت تنفس می‌دادند. این زمان در هر شرایطی به نفع محور مقاومت است. شاید آمریکایی‌ها و اسرائیلی‌ها اگر روزی حقیقت را بگویند، اعتراف کنند خودشان هم نیاز به بازسازی داشتند اما معمولاً این اعتراف را ۲۰ یا ۳۰ سال بعد، در بازگویی تاریخ انجام می‌دهند؛ زمانی که دیگر هزینه‌ای برای‌شان ندارد.

اما این فاصله زمانی، عملاً فرصتی طلایی بود برای حزب‌الله. مقاومت در آن مدت ساختارهای خود را بازسازی کرد و اکنون وارد مرحله «تثبیت» شده است. منابع اسرائیلی و غربی هم تویحاً و حتی به صراحت تأیید می‌کنند حزب‌الله امروز به وضعیت پیش از جنگ ۶۶ روزه ۲۰۲۴ بازگشته و آمادگی کامل دارد. درست است چند فرمانده‌اش شهید شده‌اند اما فرماندهان جوان و ورزیده جایگزین شده‌اند؛ افرادی که اسرائیل نه نام‌شان را می‌داند، نه چهره‌شان را می‌شناسد و نه از استعدادهای‌شان اطلاع